

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaang Pitumpu't Pito

Ang Pagpapatatakan sa 144,000: Mga Paglilinaw mula sa Pangitain ni Daniel at sa Makahulang Simbolismo

Jeff Pippenger
2024-04-07

Si Daniel ay hinipo nang tatlong beses sa ikasampung kabanata, ang una at ang huli ay ni Gabriel, at ang gitnang paghipo ay ni Cristo. Sa gitnang paghipong iyon pinakamasidhi niyang nadama ang kaniyang kabulukan, sapagkat ang gitnang palatandaan sa landas ng katotohanan ay kumakatawan sa paghihimagsik. Si Miguel ang humipo kay Daniel sa ikalawang pagkakataon, sapagkat Siya ay bumaba sa pagtatapos ng dalawampu't isang araw.

Sa katapusan ng tatlo at kalahating makahulugang araw, na sa loob nito ang dalawang saksi ng Apocalipsis kabanata labing-isa ay nakahandusay na patay sa lansangan, isang tinig ang bumuhay na muli sa dalawang saksi. Ito ang tinig ng arkanghel na bumubuhay na muli. Ang pagbaba ni Miguel sa Daniel kabanata sampu, sa ikadalawampu't ikalawang araw, ay umaayon sa muling pagkabuhay ng dalawang saksi noong 2023. Samantalang ang dalawang saksi ay patay sa lansangan, ipinakita kay Ezekiel ang kanilang nagkalat na mga buto at siya'y tinanong kung inaakala niyang ang mga tuyong butong yaon na patay sa libis ay maaari pang buhayin na muli, at ang tanging isinagot ni Ezekiel ay, "Panginoon, ikaw ang nakaaalam."

Pagkatapos ay inutusan si Ezekiel na manghula sa mga buto, at ginawa nga niya iyon; at nang gawin niya iyon, ang mga ito ay nabuo at nagkadugtong-dugtong, ngunit hindi pa rin buhay. Ang unang hula ni Ezekiel ay ang pagtitipon ng mga buto, ngunit kakailanganin ang ikalawang hula upang buhayin silang muli bilang isang hukbo. Ang ikalawang hula ni Ezekiel ay ang hula ng ikatlong kapighatian, gaya ng inilalarawan ng apat na hangin na nagbigay-buhay sa mga buto. Ang unang Adan ay nilikhang sakdal, ngunit pagkaraan ay nagkasala at ipinasa ang kamatayan sa lahat ng kaniyang mga inapo. Ang muling pagkabuhay ng mga tuyong buto ni Ezekiel ay kaagapay ng paglalang kay Adan sa kaniyang kasakdalan, sapagkat si Adan ay unang inanyuan, at pagkatapos ay hiningahan siya ng Panginoon ng hininga ng buhay.

Hindi ito upang sabihing ang dalawang saksi ay tatanggap ng maluwalhating mga katawan kapag sila'y muling binuhay, sapagkat hindi iyon mangyayari hanggang sa ikalawang pagparito; subalit ang kanilang pagkabuhay na mag-uli ay kahalintulad ng pangitain ni Daniel hinggil sa causative na "marah," kung kailan sila'y binabago sa wangis na noo'y kanilang namamalas. Linya sa linya, ang proseso ng pagtatatak ay lubhang maingat na inilalatag ng patotoong propetiko.

Sa Apocalipsis kabanata labing-isa, "pagkaraan ng tatlong araw at kalahati ay pumasok ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos" sa dalawang saksi, "at sila" pagkatapos ay "tumindig sa kanilang mga paa; at malaking takot ang sumapit sa mga nakakita sa kanila," at noon ay "isang malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, Umakyat kayo rito. At sila'y umakyat sa langit sa isang

ulap; at minasdan sila ng kanilang mga kaaway.”

Una, pumasok sa kanila ang Espiritu, saka sila tumindig sa kanilang mga paa; at nang sila’y tumindig, bumagsak ang takot sa kanilang mga kaaway na dating nagalak sa kanilang kamatayan. Pagkatapos, may isang tinig na tumatawag sa kanila paitaas, at nasasaksihan iyon ng kanilang mga kaaway. Kay Ezekiel, una silang tinukoy bilang mga nagkawatak-watak at mga patay sa libis; saka ipinahayag ang isang propesiya na nagtitipon sa kanila; at ang ikalawang propesiya ang nagpapabangon sa kanila upang tumindig bilang isang makapangyarihang hukbo. Kay Daniel, una niyang namasdan ang dakilang pangitain na nagbubunga ng paghihiwalay ng dalawang uri, at pagkatapos ay tatlong ulit siyang hinipo.

Noong una siyang hinipo, wala siyang lakas; siya’y nasa malalim na pagkakatulog, at ang kanyang mukha ay nakatungo sa lupa. Ang pagtulog ay sumasagisag sa kamatayan. Gayunma’y narinig niya ang mga salitang binigkas.

Huwag kayong mamangha sa bagay na ito: sapagkat dumarating ang oras na ang lahat ng nasa mga libingan ay makaririnig ng kaniyang tinig. Juan 5:28.

Pagkaraan, pinayukod ni Gabriel si Daniel hanggang sa siya’y nasa kaniyang mga kamay at tuhod, at inutusan siyang tumindig, na kaniyang ginawa, bagaman siya’y nanginginig. Pagkatapos ay narinig niya ang mga salita ni Gabriel, ngunit nawalan siya ng pananalita. Nakita rin ni Ezekiel ang pangitain tungkol kay Cristo, at nagbunga ito ng kahalintulad na pagkakasunod-sunod ng mga pangyayari.

At sa ibabaw ng kalawakan na nasa itaas ng kanilang mga ulo ay may wangis ng isang luklukan, gaya ng anyo ng batong safiro; at sa ibabaw ng wangis ng luklukan ay may wangis na gaya ng anyo ng isang tao sa ibabaw nito. At nakita ko na gaya ng kulay ng ambar, gaya ng anyo ng apoy na nakapalibot sa loob niya, mula sa anyo ng kanyang mga balakang paitaas, at mula sa anyo ng kanyang mga balakang pababa, nakita ko na wari’y anyo ng apoy, at may ningning na nakapalibot. Gaya ng anyo ng bahaghari na nasa ulap sa araw ng ulan, gayon ang anyo ng ningning na nakapalibot. Ito ang anyo ng wangis ng kaluwalhatian ng Panginoon. At nang makita ko ito, nagpatirapa ako, at narinig ko ang tinig ng isang nagsasalita. At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, tumindig ka sa iyong mga paa, at ako’y magsasalita sa iyo. At pumasok sa akin ang espiritu nang siya’y nagsalita sa akin, at itinayo niya ako sa aking mga paa, at narinig ko ang nagsasalita sa akin. Ezekiel 1:26-2:2.

Ipinakumbaba sila ng pangitain hanggang sa alabok, anupat sila’y napatirapa sa lupa. Sa kalagayang iyon, kapuwa nila narinig pa rin ang salita ng Panginoon, at kapuwa sila’y itinindig upang pakinggan ang mga salitang sinalita sa kanila, at nang marinig nila ang mga salitang “pumasok sa kanila ang Espiritu.” Ang pagsasanib ng pagka-Diyos at ng pagkatao ay natutupad sa pamamagitan ng pagtanggap sa Salita ng Diyos na inihahatid sa pamamagitan ng Espiritu Santo. Ang “Salita” ang siyang naghahatid ng pagka-Diyos sa pagkatao. Ang katotohanang ito ay dapat kilalanin upang maunawaan ang kabigatan at kabuluhan ng kasaysayang propetiko na ibinigay ni Gabriel kay Daniel sa ikalabing-isang kabanata. Ang kasaysayang propetiko na inilalarawan sa ikalabing-isang kabanata ang siyang daluyan kung saan dumadaloy ang banal na langis patungo sa

mga dalagang matalino.

Tungkol kay Ezekiel, kaagad siyang inatasang ipahayag sa Adventismong Laodiseyano ang isang mensahe, bagaman mula pa sa pasimula'y ipinaalam sa kaniya na hindi pakikilingan ng Adventismong Laodiseyano ang kaniyang mga salita, sapagkat sila'y isang mapaghimagsik na sambahayan. Ang karanasan ni Ezekiel ay ang mismong karanasan ni Isaias sa ika-anim na kabanata, at kaya, sa patotoo ng dalawang saksi, nang ginising ng Diyos si Daniel mula sa pagkakatulog, na sagisag ng kamatayan, si Daniel ay pinagkalooban ng isang mensahe para sa mapaghimagsik na sambahayan ng Adventismong Laodiseyano, ngunit hindi sila makikinig.

Pagkaraan, si Daniel ay hinipo sa ikalawang pagkakataon ni Cristo Mismo, na humipo sa mga labi ni Daniel, gaya ng paghipo niya sa mga labi ni Isaias sa pamamagitan ng isang baga mula sa dambana. Pagkatapos ay nakapagsalita na si Daniel, subalit nananatili pa rin siyang walang lakas at wala pa ring hininga. Ayon kay Ezekiel, ang hininga ay dumarating kalakip ng mensahe ng “apat na hangin,” na siyang ikalawang hula ni Ezekiel. Ang hula ni Ezekiel hinggil sa apat na hangin ay tumutugma sa ikatlong paghipo kay Daniel, sapagkat noon pumapasok ang hininga sa mga buto at sila'y tumindig bilang isang makapangyarihang hukbo. Sa ikatlong paghipo kay Daniel siya ay pinalakas.

Noong Hulyo 18, 2020, ang bayan ng Diyos sa mga huling araw ay nagkawatak-watak at pumasok sa panahon ng paghihintay ng talinghaga. Ang kasaysayan ng pagseselyo ay inilarawan sa kasaysayan mula Oktubre 22, 1844 hanggang sa paghihimagsik noong 1863. Ang linyang pangkasaysayan na kinakatawan doon ay tumutugma sa Setyembre 11, 2001 hanggang sa batas sa Linggo, ngunit tumutugma rin ito sa kasaysayan mula Hulyo 18, 2020 hanggang sa batas sa Linggo. Ang propetikong penomenong ito ay nakasalig sa katotohanang ang mga simbolo ay may higit sa isang kahulugan, at ang kahulugan ay dapat matukoy ayon sa konteksto kung saan sila inilalapat.

Kapag isinaalang-alang natin ang pagdating at gawain ng alinman sa tatlong anghel, ang mga iyon ay napaiilalim sa iisang pagkakasunod-sunod ng mga pangyayari. Dumarating sila sa puntong ang propesiyang kaugnay sa kanila ay inaalis ng selyo. Ang propesiyang iyon ay nakaayos sa tatlong hakbang: ang pagdating nito, ang pagpapalakas nito, at ang pagsasara ng pinto sa dulo nito. Mayroon pang ibang mga palatandaan sa kasaysayan, subalit sa hanay ng tatlong palatandaang sumusubok, ang una—ang pagdating ng alinman sa tatlong anghel—ang siyang palatandaang kung saan nabubuksan ang isang propesiya. Ang mensaheng naalis ng selyo ay pinalalakas sa pamamagitan ng isang pagpapatunay, at ang pagpapatunay at pagpapalakas na iyon ay pagkatapos ay sumusubok sa mga lalaki at babae ng kasaysayang iyon. Ang pagtatapos ng kasaysayan ay nagbubunga ng isang pagsubok na litmus na nagpapakita kung ang mga nasa ikatlong pagsubok ay matalino o mangmang.

Sa loob ng kasaysayan mula Setyembre 11, 2001 hanggang sa batas ng Linggo, matutukoy ang tatlong anghel. Ang una ay dumating noong Setyembre 11, 2001, ang ikalawa ay dumating noong Hulyo 18, 2020, at ang ikatlo ay darating sa nalalapit na batas ng Linggo (ang pagsubok na litmus). Ang Oktubre 22, 1844 ay tumutugma sa Setyembre 11, 2001, at ang 1856 ay tumutugma sa Hulyo

18, 2020, at ang 1863 ay tumutugma sa batas ng Linggo. Sa gayon, ang Oktubre 22, 1844 hanggang 1863 ay tumutugma rin sa Hulyo 18, 2020 hanggang sa batas ng Linggo, sapagkat ang Hulyo 18 ang pagdating ng ikalawang anghel ng kasaysayan ng pagtatatak. Ang kasunod na kasaysayan ay nananatiling wastong natutukoy bilang payak na mga palatandaan sa daan ng alinmang anghel.

Noong Hulyo 18, 2020, may isang katotohanang nabuksan na siyang nakatakdang sumubok sa salinlahing iyon. Ang ikalawang hakbang sa kasaysayang iyon ay kung kailan ang dalawang saksi ay binuhay na mag-uli. Pagkatapos ay sinusubok sila kung kanilang tatanggapin ang liwanag na inihayag noon, na nagaganap ngayon. Pagkatapos, sa batas ukol sa Linggo (ang litmus test), mahahayag kung sino at kung sino ang hindi isang pantas na dalaga. Kapag isinasaalang-alang natin ang kasaysayan bilang estruktura lamang ng isang iisang anghel at pagkatapos ay inilapat ang Oktubre 22, 1844, hanggang sa paghihimagsik ng 1863, sa ibabaw ng kasaysayan mula Hulyo 18, 2020 hanggang sa batas ukol sa Linggo, nasusumpungan natin na noong 1849, tinukoy ni Sister White na iniunat ng Panginoon ang Kaniyang kamay na muli upang tipunin ang nalabi sa Kaniyang bayan.

Mula Oktubre 22, 1844 hanggang 1849, ang bayan ng Diyos ay nangalat. Noong 1850, inilabas nila ang ikalawa sa dalawang talahanayan ni Habakuk. Noong Enero ng 1851, ipinatalastas nila ang bagong talahanayan sa Review. Ang bayan ng Diyos ay nangalat, at dumating ang ikatlong anghel na may liwanag. Pagkatapos ay sinimulang tipunin muli sila ng Diyos, at naglaan Siya ng isang biswal na paglalarawan ng mensaheng dapat nilang ipahayag, gaya ng ginawa Niya noong 1842. Ang liwanag na dumating noong Oktubre 22, 1844 ay isang pagtaas ng kaalaman, at ito'y nagpatuloy, sa ilalim ng Kanyang patnubay, na umunlad, at noong 1856 ipinakilala ang kasukdulan ng liwanag na iyon. Ang liwanag na iyon ay tungkol sa “pitong panahon,” na siyang unang liwanag na kinilala ni William Miller, at inilarawan bilang isa sa mga propesiyang natupad noong Oktubre 22, 1844.

Ang liwanag ng “pitong panahon” noong 1856 ay kapwa ang pagtatapos ng pagdaragdag ng kaalamang ibinigay kay Miller, ang mensahero ng unang anghel, at ang pangwakas na liwanag ng ikatlong anghel na ibinigay noong Oktubre 22, 1844. Ang pagtanggap sa liwanag noong 1856 ay kapuwa pagtanggap sa pagdaragdag ng kaalamang nabuksan noong 1798 at sa pagdaragdag ng kaalamang nabuksan noong Oktubre 22, 1844; at ito'y itinakwil ng mga sa mismong pagkakataong iyon ay lumipat mula sa karanasan ng Filadelfia tungo sa karanasan ng Laodicea. Ang paghihimagsik noong 1863 ay ang ikatlo, at isang pagsubok na litmus, na ipinamalas sa pamamagitan ng isang huwad na tsart na nag-alis sa liwanag ng “pitong panahon.”

Ang unang pagkadismaya noong Abril 19, 1844, ay dumating sa kilusang Filadelfia ng unang anghel sapagkat tinakpan ng Diyos ng Kaniyang kamay ang isang pagkakamali sa ilang mga bilang sa tsart ng mga tagapagpasimuno noong 1843. Ang unang pagkadismaya noong Hulyo 18, 2020, ay dumating sa kilusang Laodicea ng ikatlong anghel dahil sa pagwawalang-bahala ng mga tao sa katunayang noong Oktubre 22, 1844, itinaas ni Cristo ang Kaniyang kamay sa langit at sumumpa na hindi na magluluwat ang panahon. Noong Hulyo 18, 2020, isang mensahe ang inalisan ng selyo na susubok sa henerasyong ito ng mga dalaga. Gaya noong 1850, noong 2023, iniunat ng

Panginoon ang Kaniyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang tipunin ang mga patay na buto ni Ezekiel na nanatiling patay sa lansangan mula pa noong Hulyo 18, 2020. Pagsapit ng 1851, nagkaroon ng isang bagong biswal na paglalarawan ng mensahe na siyang katuparan ng propesiya ni Habakuk kabanata dalawa, kaya't ipinakikilala nito na pagkatapos ng 2023, magkakaroon ang Panginoon ng isang bagong buhay na estandarte na itataas, na isinasagisag ng dalawang tabla ni Habakuk.

Ang dalawang tapyas ni Habakuk ay inilarawan sa pamamagitan ng mga tipo ng dalawang tapyas ng Sampung Utos, at gayundin ng dalawang tinapay ng handog na iwagayway sa kapistahan ng Pentecostes. Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay kinikilala bilang handog ng mga unang bunga, at sila ang tinutukoy sa Malakias na kumakatawan sa handog na "sa mga araw noong una, gaya ng mga dating taon." Sila'y itinataas bilang isang handog na iwagayway na makikita ng buong sanlibutan.

Ang pagkagising ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay nagsisimula sa pagtitipon, at ang pagtitipong iyon ay nagaganap sa pamamagitan ng Salita ng Diyos, sapagkat ang mga patay na buto ni Ezekiel ay natitipon sa pamamagitan ng pakikinig sa Salita ng Diyos, samantalang sila'y patay pa. Si Ezekiel ay kumakatawan sa kasangkapang pantao na nagpapahayag ng mensaheng nagtitipon ng mga buto, kapag iniuunat ng Panginoon ang Kaniyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang tipunin ang Kaniyang nalabi. Lahat nina Isaias, Jeremias, Daniel, Juan, at Ezekiel ay tinutukoy ang sangkap na pantao na naghahatid ng banal na mensahe sa mga patay at tuyong buto.

Kapag natipon na ang mga buto, inihahayag ng Panginoon ang pagdami ng kaalaman na nabubuksan bago magsara ang panahon ng biyaya, at ang kaalamang iyon ay kinakatawan ng "bahaging iyon ng hula ni Daniel na may kaugnayan sa mga huling araw." Sa ikalawang hula ni Ezekiel, ang liwanag na nabubuksan ay ang ikatlong kaabahan, na siyang mensahe ng hanging silanganan na humihinga ng buhay sa mga buto at siyang nagiging sanhi upang ang mga ito'y tumayo bilang isang makapangyarihang hukbo. Ang liwanag na inihayag kay Daniel ay ang liwanag na kinakatawan ng hari sa hilaga sa ikalabing-isang kabanata. Magkasama, sina Ezekiel at Daniel ay kumakatawan sa "bahaging iyon ng hula ni Daniel na may kaugnayan sa mga huling araw," na siyang mga balita ng (silanganang) hangin at ng hari ng (hilaga).

Ngunit ang mga balitang mula sa silangan at mula sa hilaga ay magbibigay-ligalig sa kanya; kaya't siya'y lalabas na may matinding poot upang magwasak at lubos na puksain ang marami. Daniel 11:44.

Noong 1856, nilayon ng Panginoon na tapusin ang Kaniyang gawain ng pagtatatak sa Kaniyang bayan, ngunit sila'y nanghimagsik. Ang mensaheng nilayon Niyang gamitin upang ilabas sila mula sa kanilang kalagayang Laodiceano ay ang "pitong panahon" ng Levitico 26. Nang simulang tipunin ng Panginoon ang Kaniyang bayan noong Hulyo, 2023, muli Niyang iniharap sa kanila ang mensahe ng "pitong panahon," at, bukod sa iba pang mga bagay, ipinakilala na sa antitipikong Araw ng Pagtubos ay dapat tumunog ang trumpeta ng Jubileo, na siya ring panahon kung kailan dapat ding tumunog ang ikapitong trumpeta. Ang trumpeta ng Jubileo ay sagisag ng "pitong

panahon,” at ang ikapitong trumpeta ay ang ikatlong kahabag-habag. Nang si Miguel ay bumaba sa Daniel kabanata 10, si Daniel ay kumakatawan sa mga nagtatamo ng karanasan ng mga nananalangin ng panalangin ng Levitico 26, at sa mga nagsisikap na maunawaan ang lihim na propetiko ng Daniel kabanata 2.

Si Daniel ay kumakatawan sa mga tinipon sa pamamagitan ng tinig ng Diyos, at pagkatapos ay tumatayong matatag sa kanilang mga paa, pinalakas upang ipahayag ang mensahe ng silangan at ng hilaga. Ipinahahayag nila ang mensaheng iyon hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo. Ang proseso ng pagtindig ng hukbong iyon ay isang lubhang masusing paksa ng hula, at ang puntong ang Pagka-Diyos ay nagsimulang maisama sa pagkatao bilang katuparan kaugnay ng pagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo ay nagsimula sa kasaysayang kinakatawan sa talata labing-isa ng Daniel onse. Ang kasaysayang kinakatawan mula sa talata isa ng Daniel onse hanggang sa talata labing-anim ay pumupuno sa nakatagong kasaysayan ng talata apatnapu, na siyang “bahaging iyon ng hula ni Daniel na may kaugnayan sa mga huling araw.”

Sa pagsisimula nating isaalang-alang ang mga talata labintatlo hanggang labinlima ng Daniel onse, na unang natupad sa Labanan sa Panium noong 200 BC, mahalagang maunawaan ang kabuluhan ng mga talatang ito. Ang Panium ang ikatlo sa tatlong digmaang proxy. Ang unang labanan ay nagtapos sa tagumpay ng kapapahan at ng hukbong proxy nito na Estados Unidos noong 1989. Ang kasunod na labanan, na kinakatawan ng mga talata onse at dose, na natupad sa Labanan sa Raphia, ang hari ng timog (Rusya), ay tatalunin ang hari ng hilaga at ang hukbong proxy nito sa Ukraine. Ang ikatlong labanan ay magiging gaya ng una, na ang kapapahan (ang hari ng hilaga) ay mananaig laban sa Komunismo (ang United Nations), sa pamamagitan ng hukbong proxy nito (ang Estados Unidos). Ngunit ang ikatlong digmaang proxy, na siyang Labanan sa Panium, ay siya ring magpapasimula ng Ikatlong Digmaang Pandaigdig.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Kung paanong ang mga kasalimuotang kawangis ng mga gulong ay nasa patnubay ng kamay na nasa ilalim ng mga pakpak ng mga kerubin, gayon din ang masalimuot na galaw ng mga pangyayari ng sangkatauhan ay nasa ilalim ng banal na pamamahala. Sa gitna ng alitan at kaguluhan ng mga bansa, Siya na nakaluklok sa ibabaw ng mga kerubin ay patuloy na gumagabay sa mga usapin ng daigdig.

Ang kasaysayan ng mga bansang, isa-isa, ay umiral sa itinalagang panahon at pook para sa kanila, na di-namamalayang nagpapatotoo sa katotohanang ang kahulugan nito’y hindi nila nauunawaan, ay nangungusap sa atin. Sa bawat bansa at sa bawat indibidwal sa kasalukuyan, itinalaga na ng Diyos ang isang lugar sa Kaniyang dakilang panukala. Sa ngayon, ang mga tao at ang mga bansa ay sinusukat sa panukat na pisi na may tingga na nasa kamay Niya na kailanman ay hindi nagkakamali. Ang lahat ay, sa pamamagitan ng kanilang sariling pasiya, pinagpapasiyahan ang sarili nilang kapalaran, at ang Diyos ay pinaiilalim ang lahat sa Kaniyang pamamahala upang maisakatuparan ang Kaniyang mga layunin.

Ang kasaysayang iginuhit ng dakilang “I AM” sa Kanyang salita, na nag-uugnay ng kawing sa kawing sa tanikala ng propesiya, mula sa walang-hanggan ng nakaraan hanggang sa

walang-hanggan ng hinaharap, ay ipinababatid sa atin kung nasaan tayo ngayon sa pagkakasunod-sunod ng mga kapanahunan, at kung ano ang maaaring asahan sa darating na panahon. Ang lahat ng inihula ng propesiya na magaganap, hanggang sa kasalukuyan, ay nasubaybayan na sa mga pahina ng kasaysayan, at makatitiyak tayo na ang lahat ng darating pa ay matutupad ayon sa kaayusan nito.

Ang pangwakas na pagbagsak ng lahat ng mga kapamahalaang makalupa ay malinaw na inihula sa salita ng katotohanan. Sa hulang winika noong ipinahayag ang hatol na mula sa Diyos laban sa huling hari ng Israel, ibinigay ang ganitong pahayag:

"Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos; Alisin ang diadema, at hubarin ang korona: ... itaas ang mababa, at ibaba ang mataas. Aking ibabagsak, ibabagsak, ibabagsak ito: at hindi na ito iiral, hanggang sa dumating Siya na may karapatan dito; at ibibigay ko iyon sa Kaniya." Ezekiel 21:26, 27.

Ang koronang inalis mula sa Israel ay nagsalin-salin sa mga kaharian ng Babilonia, Medo-Persya, Gresya, at Roma. Sinasabi ng Diyos, "Hindi na ito mananatili, hanggang sa dumating Siya na sa Kaniya ang karapatan; at ibibigay ko ito sa Kaniya."

Ang panahong yaon ay nalalapit na. Sa kasalukuyan, ipinapahayag ng mga tanda ng panahon na tayo'y nakatayo sa bungad ng mga dakila at may-kabigatang pangyayari. Ang lahat sa ating sanlibutan ay nasa pagkakaguluan. Sa harap ng ating mga mata ay natutupad ang hula ng Tagapagligtas tungkol sa mga pangyayaring mauuna sa Kaniyang pagparito: "Kayo'y makaririnig ng mga digmaan at mga alingawngaw ng mga digmaan.... Magbabangon ang bansa laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian: at magkakaroon ng mga taggutom, at mga salot, at mga lindol sa iba't ibang dako." Mateo 24:6, 7.

Ang kasalukuyan ay isang panahon ng matinding pagkainteres para sa lahat ng nabubuhay. Ang mga pinuno at mga estadista, mga taong nasa mga katungkulan ng pagtitiwala at kapangyarihan, at mga mapagmuning lalaki at babae mula sa lahat ng uri, ay nakatuon ang kanilang pansin sa mga pangyayaring nagaganap sa paligid natin. Pinagmamasdan nila ang tensiyonado at hindi mapakaling mga ugnayan na umiiral sa pagitan ng mga bansa. Napapansin nila ang kasidhiang sumasakop sa bawat panlupang sangkap, at kinikilala nilang may isang dakila at mapagpasiyang pangyayaring malapit nang maganap—na ang sanlibutan ay nasa bingit ng isang napakalaking krisis.

Sa kasalukuyan, pinipigil ng mga anghel ang mga hangin ng sigalot, upang huwag silang umihip hanggang sa mabalaan ang sanlibutan hinggil sa nalalapit nitong kapahamakan; ngunit may unos na namumuo, handang sumalakay sa daigdig; at kapag inutusan ng Diyos ang Kanyang mga anghel na pakawalan ang mga hangin, magkakaroon ng gayong tagpo ng sigalot na walang panulat na makapaglalarawan.

Ang Bibliya, at ang Bibliya lamang, ang nagbibigay ng tumpak na pananaw hinggil sa mga bagay na ito. Dito nahahayag ang mga dakilang pangwakas na tagpo sa kasaysayan ng ating sanlibutan, mga pangyayaring ngayo'y naghahagis na ng kanilang mga anino bago pa man sila dumating, na ang tunog ng kanilang paglapit ay nagpapayanig sa lupa at ang mga puso ng mga tao'y nanglulupaypay dahil sa takot.

'Narito, ginagawang walang laman ng Panginoon ang lupa, at ginagawang tiwangwang ito, at binabaligtad ito, at pinapangalat ang mga tumatahan doon.... Nilabag nila ang mga kautusan, binago ang alituntunin, sinira ang tipang walang hanggan. Kaya't nilamon ng sumpa ang lupa, at ang mga tumatahan doon ay nangapapanglaw.... Huminto ang kasayahan ng mga pandero, nagwakas ang ingay ng mga nagagalak, huminto ang kagalakan ng alpa.' Isaias 24:1-18.

'Sa aba ng araw! sapagkat ang araw ng Panginoon ay malapit na, at darating ito na gaya ng pagkawasak na mula sa Makapangyarihan sa lahat.... Ang binhi ay nabubulok sa ilalim ng mga tipak ng lupa, ang mga imbakan ng butil ay naging tiwangwang, ang mga kamalig ay gumuho; sapagkat ang butil ay natuyo. Ano't dumaraing ang mga hayop! ang mga kawan ng baka ay nababagabag, sapagkat wala silang pastulan; oo, ang mga kawan ng tupa ay ginawang tiwangwang.' 'Ang puno ng ubas ay natuyo, at ang puno ng igos ay nalalanta; ang puno ng granada, gayundin ang puno ng palma, at ang puno ng mansanas, maging ang lahat ng punongkahoy sa parang ay natuyo: sapagkat napanawan ng kagalakan ang mga anak ng mga tao.' Joel 1:15-18, 12.

'Ako'y lubhang nasasaktan sa kaibuturan ng aking puso; ... Hindi ako makapanahimik, sapagkat iyong narinig, O kaluluwa ko, ang tunog ng trumpeta, ang hudyat ng digmaan. Pagkawasak sa pagkawasak ay isinisigaw; sapagkat ang buong lupain ay nawasak.'

'Namasdan ko ang lupa, at, narito, ito ay walang anyo at walang laman; at ang mga langit ay walang liwanag. Namasdan ko ang mga bundok, at, narito, sila'y nayanig, at ang lahat ng mga burol ay gumalaw nang bahagya. Namasdan ko, at, narito, walang tao, at ang lahat ng mga ibon sa mga langit ay nagsitakas. Namasdan ko, at, narito, ang mabungang pook ay naging ilang, at ang lahat ng mga lungsod nito ay nawasak.' Jeremias 4:19, 20, 23-26.

'Sa aba! sapagkat dakila ang araw na yaon, na walang kasintulad niyon: panahon nga yaon ng kapighatian ni Jacob; ngunit siya'y maliligtas mula roon.' Jeremias 30:7. Edukasyon, 178-181.